

Arrest

nr. 177954 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 16 november 2016 bij faxbericht heeft ingediend om de nietigverklaring en bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot onontvankelijkheid op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet van 24 oktober 2016 en van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van 24 oktober 2016, ter kennis gebracht op 8 november 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 november 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van Mr. H. van NIJVERSEEL, die loco Mr. K. DASSEN verschijnt voor de verzoekende partij en van Mr. I. FLORIO, die loco Mr. E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 november 2016 wordt de verzoekende partij de beslissing houdende onontvankelijkheid van de aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) van 24 oktober 2016 betekend. Dit is de eerste bestreden beslissing. Op 8 november 2016 wordt de verzoekende partij tevens een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 24 oktober 2016 betekend. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De Raad wijst ter terechtzitting op de nota met opmerkingen van de verwerende partij waarin zij de hoogdringendheid van de vordering betwist.

2.2. De Raad wijst erop dat het niet betwist is dat de verzoekende partij geenszins wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet van haar vrijheid is beroofd en dat er geen datum voor een gedwongen uitvoering bepaald is. De verzoekende partij is niet het voorwerp van enige dwangmaatregel met het oog op een gedwongen uitvoering van de bestreden beslissing, en evenmin is er een gedwongen uitvoering van de bestreden beslissing op heden gepland.

De verzoekende partij kan overeenkomstig het gestelde in artikel 39/82, § 3, van de vreemdelingenwet een gewone vordering tot schorsing en een annulatieberoep indienen tegen de bestreden beslissingen en indien ze daarna effectief van haar vrijheid beroofd wordt met het oog op een gedwongen tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen, bij wege van voorlopige maatregel aan de Raad vragen het ingediende schorsingsverzoek zo snel mogelijk te behandelen, dit op grond van artikel 39/85 van de vreemdelingenwet.

Artikel 39/85, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat het verzoek, naar aanleiding van het tussenkomen van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel die imminent is, om bij wege van voorlopige maatregelen zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van een andere beslissing te behandelen – te dezen het de beslissing tot onontvankelijkheid van de regularisatieaanvraag en afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – slechts ontvankelijk is indien tegelijk bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel die imminent is of is geworden. Deze vorderingen worden ingesteld binnen de termijn bedoeld in artikel 39/57, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet. In toepassing van artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet, moet de vordering tot schorsing waarbij voorlopige maatregelen worden gevorderd reeds zijn ingeschreven op de rol, en mag de Raad er zich nog niet over hebben uitgesproken.

Verzoekende partij betoogt wel dat zij dreigt uit het land gezet te worden terwijl haar partner palliatief is en zij als mantelzorger instaat voor diens zorgen, maar dit betoog is volledig hypothetisch. De verwijzing, zonder meer, naar het bevel volstaat niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen. De loutere vrees dat de bestreden beslissing op ieder ogenblik kan uitgevoerd worden bevat niet het bewijs dat over een schorsing van het bevel om het grondgebied te verlaten volgens de gewone schorsingsprocedure slechts uitspraak zal worden gedaan nadat de verzoekende partij daadwerkelijk verwijderd is of wordt vastgehouden met het oog op een verwijdering. Zoals hoger reeds uiteengezet, heeft de verzoekende partij indien de verwerende partij toch zou overgaan tot gedwongen tenuitvoerlegging, nog steeds de mogelijkheid op dat ogenblik bij wege van voorlopige maatregelen de versnelde behandeling van haar schorsingsverzoek te vragen.

Er wordt derhalve gelet op de omstandigheden die de zaak kenmerken niet aannemelijk gemaakt waarom een gewone schorsingsprocedure, gericht tegen de bestreden beslissingen, te laat zou komen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizendzestien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. CUYKENS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. CUYKENS

S. DE MUYLDER